

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę prosi:

Z Maryją Królową Polski módlmy się o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, o wypełnienie Jasnogórskich Ślubów Narodu

Jedyna broń, której Polska używając odniesie zwycięstwo jest różaniec – August kard. Hlond

Zwycięstwo gdy przyjdzie, to przyjdzie przez Matkę Najświętszą – Stefan kard. Wyszyński

Jako przedstawiciele Kościoła walczącego

**w poranek
Wielkanocny
idziemy na
REZUREKCJE**

witać swojego Króla!

Cokolwiek władze nam zarządzą

**witajmy Króla w kościele
lub pod kościołem!**

Króluj nam Chryste, w Polsce i wszędzie!

List Otwarty w sprawie Świąt Wielkanocnych

Warszawa, 25 marca A.D. 2021

**Jego Ekscelencja
Ks. Abp Stanisław Gądecki
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski**

Wielce Czcigodny Księżu Arcybiskupie,

W związku z coraz brutalniejszymi atakami na religię katolicką w naszym kraju oraz narzucanymi bezprawnie Kościołowi restrykcjami usilnie prosimy Ekscelencję o zapoznanie się z naszą odezwą, a także prośbą skierowaną w dniu 23.03.21 do Prymasa Polski Abp. Wojciecha Polaka.

Pragniemy zaznaczyć, że doceniamy osobiste działania Ekscelencji na rzecz poluzowania obostrzeń nałożonych na miejsca kultu, z drugiej strony zupełnie nie rozumiemy postawy Kościoła polegającej na aktywnym wspieraniu władz państwowych w nakładaniu na Naród Polski restrykcji w związku z obecną sytuacją epidemiczną.

Nie jest naszym celem kwestionowanie stanu wiedzy dotyczącej zagrożenia epidemicznego. Zdajemy sobie jednak sprawę z tego, że obecna sytuacja daleka jest od konsensusu naukowego i społecznego, jeżeli chodzi o przyczyny zagrożenia jak również skuteczność podejmowanych działań zaradczych. Wiemy natomiast z całą pewnością, iż każda władza polityczna zawsze realizuje swój partykularny cel, który nie zawsze musi być zgodny z interesami Narodu, a tym bardziej dobrem Kościoła. Doświadczenia z przeszłości dobitnie pokazują, iż kryzysy bardzo często są wykorzystywane jako pretekst do ograniczania wolności i nakładania na obywateli obostrzeń, które następnie okazują się niezwykle trwałe i trudne do przezwyciężenia, nawet jeżeli przyczyny ich nałożenia dawno już ustały.

Tym bardziej nasz niepokój budzi swoiste żyrowanie działań władz świeckich przez Kościół, który nie mając właściwych narzędzi służących rozeznaniu rzeczywistości odwołuje się do przekazu narzucanego przez środowiska polityczne oraz media, które przecież zawsze działają w „czyimś interesie”.

Nie chodzi przy tym o to, aby Kościół stał się czynnikiem anarchizującym życie społeczne, wzywał do buntu czy łamania obostrzeń. Z całą pewnością nie jest jednak rolą Kościoła skupianie się na współdziałaniu z władzą polityczną, zwłaszcza, gdy wiąże się to par excellence z ograniczaniem działalności samego Kościoła i to w jego najbardziej fundamentalnym wymiarze – w zakresie sprawowania kultu religijnego. W ten sposób Kościół nie tylko przyjmuje na siebie ryzyko popierania rozwiązań błędnych narzucanych przez władzę polityczną, ale jednocześnie sam staje się, jeśli nie częścią to w każdym razie moralnym gwarantem rozwiązań, które z całą pewnością nie leżą w naturze jego działalności.

Relacje pomiędzy prawem Bożym, a prawem ludzkim nie są obce Ewangelii. Wobec nadchodzącego Wielkiego Tygodnia oraz Triduum Paschalnego warto w kontekście poruszanych tutaj spraw przypomnieć historię procesu Jezusa, który został postawiony przed obliczem Piłata – rzymskiego prefekta Judei.

Na pytanie Piłata Czy Ty jesteś Królem Żydowskim Jezus odpowiedział: Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd. (J 18, 33-36). Kościół przywiązujący nadmierną troskę wobec spraw ziemskich czy państwowych zaprzecza swojej misji jaką jest prowadzenie Ludu Bożego właśnie do Królestwa Niebieskiego. Odziera się z misterium i tajemnicy. Wchodzi w rolę, w której bardzo chętnie widzieliby Kościół jego wrogowie, jako jednej z wielu organizacji pozarządowych, prowadzącej ograniczoną działalność społeczną i to najlepiej zgodną z celami narzucanymi przez środowiska postępowe.

Stąd prosta już droga do instrumentalizacji Kościoła jako instytucji realizującej różne zadania uzasadniane jedynie ich społeczną użytecznością, lecz niekoniecznie pozostające zgodne z Ewangelią i nauczaniem Jezusa Chrystusa. W ostateczności Kościół staje się zakładnikiem władzy politycznej ze wszystkimi tego negatywnymi konsekwencjami.

Wydarzenia związane z niedawnym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego dotyczącym obrony życia dobitnie pokazały mechanizm takiego uzależnienia. Czy naprawdę chodzi o to, aby Kościół był ochroniany przez Policję wykonującą polecenia władzy politycznej? Czyż większej wartości nie stanowi postawa katolików, którzy mają gotowość i odwagę stanąć w obronie kościołów oraz miejsc świętych wyłącznie dlatego, że są one bramą do Królestwa Chrystusowego, które nie jest z tego świata? Warto także zauważyć, iż Kościół na przestrzeni wieków był nie tylko strażnikiem depozytu Objawienia i bogobojnych obyczajów, ale także odważnym obrońcą podstawowych praw ludzkich wobec możliwych nadużyć, gwałtów i ucisków ze strony władz doczesnych.

Kierując się najwyższą troską o Kościół obawiamy się, iż po obecnym kryzysie utrwalił się Jego obraz jako instytucji cichej kapitulacji i niemocy wobec wszystkich nadużyć, które dotyczą zarówno swobodę wyznawania religii katolickiej jak i krzywdzą wielu naszych rodaków.

Nie jesteśmy buntownikami czy rewolucjonistami. Wręcz przeciwnie domagamy się przywrócenia wyłącznie tego co święte, słuszne i miłe Panu Bogu. Dlatego usilnie prosimy, aby Kościół w tych trudnych czasach skupił się na Ewangelii i głoszeniu Słowa Bożego. Aby niósł nadzieję wszystkim ludziom dobrej woli, aby przemawiał głosem serca, zrozumiałym i wolnym od neo-eklezyjalnej nowomowy. Nie bał się odważnie bronić praw Boskich i ludzkich z praw Boskich wynikających. Aby zwłaszcza w czasie zarazy przywracał naturalny porządek rzeczy, przypominał o modlitwie oraz

o tym, że ludzie nie są nieśmiertelni i wszechmocni, lecz poddani są woli Bożej, której elementem jest także kres każdego ziemskiego życia.

W działaniach tych jesteśmy gotowi Eksceleńcę oraz każdego polskiego biskupa wspierać z całych sił. Chcemy, aby polscy biskupi stali się wiernymi spadkobiercami przywódców duchowych naszego narodu, stróżami swobód objawionej przez Pana Boga religii, dumnymi krzewicielami chrześcijańskiej cywilizacji oraz obrońcami krzywdzonych.

Oby polscy hierarchowie nie usłyszeli nigdy wołania gasnącej wspólnoty Kościoła słowami, które św. Joanna d'Arc skierowała do biskupa Pierre'a Cauchona – „Biskupie, to przez Ciebie umieram!”

Zapewniając Eksceleńcę o naszej modlitwie w Jego intencji, my niżej podpisani składamy szczerze wyrazy szacunku.

Straż Narodowa
Roty Marszu Niepodległości
Męski Różaniec Warszawa
Krucjata Różańcowa za Ojczyznę
Bractwo Przedmurza
Różańcowy Marsz Życia
Fundacja Życia i Rodziny
TG Sokół-Radość
Stowarzyszenie Rodzin Wielodzietnych Warszawy i Mazowsza
Fundacja Nowy Nazaret

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl/?p=8854>